

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31. října 2012 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Dagmar Šebkové a přísedících Miloslava Fraňka Vladimíra Svatoně, *t a k t o*:

Obžalovaný

██████████,

nar. ██████████, bez zaměstnání, bytem ██████████, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici ██████████

j e v i n e n, ž e

dne 24.1.2010 v době okolo 01.00 hod. v ██████████, v baru ██████████, poblíž hotelu ██████████, oslovil poškozenou ██████████ a přislíbil jí, že jí odveze do jejího bydliště v ██████████, a když s ním usedla do osobního automobilu tov.zn. Renault Megane, ve kterém se již nacházeli ██████████, nar. ██████████, ██████████, nar. ██████████ a ██████████, nar. ██████████, který vozidlo řídil, jezdil s ní po ██████████, a když jí měl ██████████ vytáhnout z kapsy její mobilní telefon zn.Samsung a z vozidla vystoupit, slíbil jí vrácení mobilního telefonu, odvedl jí do domu ██████████, kde blíže nezjištěným nožem otevřel dveře provozní místnosti ve sklepních prostorách s tím, že zde na navrácení mobilního telefonu počkají, dveře však zavřel, domáhal se na poškozené soulože, jinak že ji nepustí, a když mu odmítla vyhovět, požadoval na ní vykonání orálního sexu, což rovněž odmítla, načež poškozenou uchopil za vlasy, stáhl jí hlavu ke svému klínu, vsunul jí svůj pohlavní úd do úst a přiměl ji tak, aby mu jej sála až do vyvrcholení a přitom ji osahával, poté opět nožem otevřel dveře, společně vyšli z místnosti ven a obviněný z domu utekl,

t e d y jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal takový čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

č í m ž s p á c h a l

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst.1, odst.2 písm.a) tr.zákoníku.

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst.2 tr. zákoníku za použití § 43 odst.2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v **trvání t ř í (3) let.**

Podle § 56 odst.2 písm.c) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Zároveň se podle § 43 odst.2 tr. zákoníku **z r u š u j e** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 5.10.2011 čj. 5T 12/2011-106, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením pozbyla podkladu.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě důkazů provedených při hlavním líčení soud zjistil a vzal za prokázány skutkový děj ve vztahu k jednání obžalovaného [REDAKCE] vůči poškozené [REDAKCE], tak jak je tento rozveden a konkretizován ve výroku tohoto rozsudku. Pokud jde o zjištěný skutkový děj, k tomu je zapotřebí uvést následující.

Obžalovaný [REDAKCE] v době okolo 01.00 hod. v [REDAKCE], v baru [REDAKCE], poblíž hotelu [REDAKCE], oslovil poškozenou [REDAKCE], a přislíbil jí, že jí odveze do jejího bydliště v [REDAKCE], a když s ním usedla do osobního automobilu tov.zn. Renault Megane, ve kterém se již nacházeli [REDAKCE], nar. [REDAKCE], [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a [REDAKCE], nar. [REDAKCE], který vozidlo řídil, jezdil s ní po [REDAKCE], a když jí měl [REDAKCE] vytáhnout z kapsy její mobilní telefon zn.Samsung a z vozidla vystoupit, slíbil jí vrácení mobilního telefonu, odvedl jí do domu [REDAKCE], kde blíže nezjištěným nožem otevřel dveře provozní místnosti ve sklepních prostorách s tím, že zde na navrácení mobilního telefonu počkají, dveře však zavřel, domáhal se na poškozené soulože, jinak že ji nepustí, a když mu odmítla vyhovět, požadoval na ní vykonání orálního sexu, což rovněž odmítla, načež poškozenou uchopil za vlasy, stáhl jí hlavu ke svému klínu, vsunul jí svůj pohlavní úd do úst a přiměl ji tak, aby mu jej sála až do vyvrcholení a přitom ji osahával, poté opět nožem otevřel dveře, společně vyšli z místnosti ven a obviněný z domu utekl.

Obžalovaný [REDAKCE] jak v řízení přípravném tak slyšen před soudem trestnou činnost, která mu byla vytýkána a kladena za vinu kategoricky a striktně popřel, uvedl, že se vůči poškozené nedopustil násilného jednání, vypověděl dále, že poškozená vyhověla jeho požadavku o orální sex zcela dobrovolně. Dále uvedl, že [REDAKCE] v autě půjčila svůj mobilní telefon, který pak chtěla zpět, a proto s ní šel do domu, kde [REDAKCE] bydlí a spolu pak zašli do sklepních prostor. Dále uvedl, že poškozené dal neplatnou kreditní kartu své kamarádky, a to místo toho telefonu.

Svědkyňe - poškozená [REDAKCE] jak v řízení přípravném tak slyšena před soudem podrobně popsala jednání obžalovaného [REDAKCE] jak shora uvedeno ve skutkové větě tohoto rozsudku. Uvedla, že kritického dne byla poblíže hotelu [REDAKCE] oslovena obžalovaným a jeho kamarády, kteří jí přislíbili, že jí odvezou automobilem do jejího bydliště. Když usedla do automobilu, kde byl obžalovaný a jeho kamarádi tak jezdili po [REDAKCE]. Ve vozidle jí nějaký kamarád obžalovaného vytáhl z kapsy její mobilní telefon, poté zastavili, z vozidla vystoupila i s obžalovaným, vystoupil též jeho kamarád, který jí vzal mobilní telefon a s telefonem odběhl. Obžalovaný slíbil vrácení mobilního telefonu a odvedl jí do domu, přičemž dveře do domu zabouchl, když předtím je otevřel nožem, což učinil i při opouštění místnosti. Ve sklepních prostorách se pak na ní domáhal soulože, jinak že jí nepustí a když mu odmítla vyhovět, neboť měla menstruaci požadoval na ní vykonání orálního sexu, což rovněž odmítla a tak jí uchopil za vlasy, stáhl jí hlavu ke svému klínu, vsunul jí svůj pohlavní úd do úst, když předtím si rozepl kalhoty a přiměl jí tak, aby mu pohlavní úd sála až do vyvrcholení a přitom ji osahával. Dodala, že se obžalovaného bála, měla obavu, že by mohl nůž v případě, že neuposlechne jeho výzev použít. Dále uvedla, že se jí podařilo vytáhnout obžalovanému z náprsní kapsy platební kartu VISA na jméno [REDAKCE], kterou pak předala orgánům Policie ČR.

Svědci [REDAKCE] ve svých výpovědích potvrdili, že obžalovaný přišel s nějakou dívkou, která chtěla odvézt domů, poté však chtěla zastavit vozidlo před restaurací [REDAKCE], kdy z vozidla spolu s obžalovaným vystoupila a odešli pryč. V tomto místě vystoupil i svědek [REDAKCE]. Zda a kdo vzal této dívce mobilní telefon jim není známo. Svědci dále uvedli, že si buď nepamatují, to zda se v autě o něčem bavili nebo si nepamatují o čem se v autě bavili. Buď si nevzpomínají na to, zda se v autě na něčem domlouvali nebo uváděli, že se v autě na ničem nedomlouvali.

Svědka [REDAKCE], policejní komisař vypověděl, že pokud se týče výslechu tehdy obviněného a poškozené pak obě tyto osoby poučil dle příslušných ustanovení trestního řádu, ani na jednu z těchto osob nebyl činěn z jeho strany žádný nátlak. Oba vypovídali dobrovolně. Pokud jde o tehdy obviněného tak u každého jeho výslechu byl přítomen jeho obhájce, a to s ohledem na trestní sazbu. Jak obviněnému tak poškozené umožnil aby si protokol před svým podpisem přečetli.

K posouzení věrohodnosti a osobnosti poškozené [REDAKCE] byl opatřen znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie a psychiatrie se zvláštním specializací klinická psychologie, který slyšený znalec PhDr. Slavomil Hubálek v plném rozsahu stvrdil slyšen před soudem. Ze závěru znaleckého posudku vyplývá, že svědkyňe – poškozená je intelektově průměrná žena, její IQ je 102 a tyto průměrné kognitivní (poznávací) schopnosti zcela dostačují, aby její výpovědi mohly být v souladu se skutečností. Je schopna

plně podat v základních rysech obecně věrohodnou výpověď. Svědkyně je aktuálně z forenzně psychologického hlediska plně schopna podat věrohodnou výpověď. Svědkyně poškozená je schopna v základních rysech správně vnímat, uchovat v paměti a vnímané bez zkreslování reprodukovat. Je intelektově podprůměrná, její IQ je 102, kognitivní (poznávací) schopnosti dostačují, aby její výpovědi mohly být v souladu se skutečností. Je schopna podat v základních rysech obecně věrohodnou výpověď. Výpovědi poškozené před policejním komisařem při trestním oznámení, při podání vysvětlení a při výslechu svědka jsou specificky věrohodné. To platí i pro pokračování výslechu svědka. Tvrzení poškozené, která uvedla před policejním komisařem je možno považovat za obecně i specificky věrohodné. Tato tvrzení poškozené jsou s největší pravděpodobností v základních údajích pravdivé. Znalec nenalezl faktory snižující či ovlivňující věrohodnost těchto konkrétních údajů. Popis události není reprodukcí návodu jiné osoby či její vlastní konstrukcí. Psychologickým vyšetřením nebyly nalezeny motivy krivého nařčení obv. [REDAKCE]. Psychosexuální vývoj svědkyně byl defektní, v její anamnéze je období účelové promiskuity, prostituce. Vyšetřované jednání obviněného ve smyslu donucení k felaci a masturbaci bylo pro ní velmi nepříjemným zážitkem, nezanechalo však již na jejím psychickém a morálním stavu zjistitelné škodlivé následky.

Důkazní situace je dále pak doplňována protokolem o hledání místa činu s připojenou pak fotodokumentací dokladující místo kde ke spáchání činu došlo, přičemž zde byl nalezen prezervativ. Z toho a z toaletního papíru byl pak na základě odborného vyjádření KŘP Ústeckého kraje, odboru kriminalistické techniky a expertíz zjištěno, že původem zkoumaného spermatu je obžalovaný; dále pak daňovým dokladem o zakoupení mobilního telefonu poškozenou, úředními záznamy policejního orgánu, alкотestem Dräger a kalibračním protokolem. Ve spisovém materiálu je též založena platební karta VISA ČSOB, kterou měla obžalovanému v nestřeženém okamžiku odejmou poškozená.

Důkazní řízení v této trestní věci bylo provedeno v rozsahu, který umožňuje nalézacímu soudu zjištění skutkového stavu o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 2 odst.5 tr. řádu). Soud po zhodnocení všech důkazů ve věci shromážděných shora uvedených a ve věci provedených se zřetelem na jejich obsah v souladu s požadavky upravenými v § 2 odst.6 tr. řádu zhodnocených, když důkazy ve svém souhrnu tvoří ucelený obraz jednání obžalovaného nezvratně průkazný dospěl k závěru, že bylo prokázáno, že se stal skutek obsažený ve výrokové části tohoto rozsudku a že jej spáchal právě obžalovaný [REDAKCE], když o jeho vině nevyšly a tudíž ani nepřetrvaly žádné pochybnosti jež by nebylo možné dalším dokazováním odstranit, přičemž má soud za to, že v předmětné trestní kauze pak vyčerpal plně veškeré dostupné důkazy aby byl zjištěn skutkový stav věci o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu, který je jak předznačeno výše nezbytný pro jeho rozhodnutí a obžalovaného pak uznal vinným ze spáchání předmětného skutku. Z provedeného dokazování vyplynulo, že v zažalované trestní věci jde o případ, kdy výpovědi obžalovaného a poškozené – jako jediné důkazy přímé (ostatně v případě těchto trestných činů povětšinou tomuto není jinak) stojí příkře proti sobě, přičemž žádný z nich nevykazuje takové vnitřní rozpory či nesrovnalosti, neboť obsahy výpovědí obou hlavních aktérů nedoznaly kvalitativních změn, aby byly samy o sobě zásadně zpochybněny, avšak na druhé straně je výpověď poškozené hodnocena a může a soudem je takto vzata jako důkaz spolehlivě vyvracející výpověď opačnou. Bylo již zmíněno, že vlastnímu inkriminovanému jednání mezi obžalovaným a poškozenou žádný přímý svědek nebyl přítomný, přičemž oba vlastní průběh události líčí naprosto diametrálně rozdílně. Obžalovaný svou vinu od počátku trestního stíhání razantně popírá, usvědčován je poškozenou, která pak označila a popsala jednání obžalovaného právě shora uvedeným způsobem a nelze

předpokládat, že by si takovéto okolnosti vykonstruovala, kdy již nemylně vypovídala před soudem, tehdy pak s více jak 18 měsíčním časovým odstupem od inkriminované události; pokud by událost sama neprožila, dozajista by se objevily v jejích výpovědích rozpory s ohledem na zcela přirozený proces zapomínání, což se však nestalo, naopak její výpovědi byly v podstatných bodech zcela totožné. Při výslechu před soudem se poškozená snažila upnout k tomu, aby celou událost, která pro ni byla velice nepříjemná, aby skutečně odpovídala tomu co zažila a aby podala věrný obraz toho co se stalo. Výpověď poškozené pak soud zhodnotil jako autentickou, přesvědčivou a věrohodnou a z ní pak soud důsledně vycházel. Je též třeba zmínit, že o její věrohodnosti a pravdivosti nemá soud důvodu pochybovat, neboť nelze předpokládat, že pokud označila a popsala jednání obžalovaného právě shora uvedeným způsobem, že by ti takovéto okolnosti vykonstruovala pokud jednoznačně na podporu výpovědi poškozené a naopak vyvrácení tvrzení obžalovaného vyzněl objektivně vypracovaný znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví sexuologie a psychiatrie, zvláštní specializace klinická psychologie vypracovaný právě na osobu poškozené. Tento tedy potvrzuje hodnověrnost údajů uváděných poškozenou. Z mimosvěddeckých důkazů měl tedy stěžejní význam tento zmíněný znalecký posudek, který dotvrdil věrohodnost poškozené, a to způsobem zcela objektivním. Dlužno dodat, že podle názoru soudu u poškozené nebyl dán žádný důvod vůči obžalovanému vypovídat způsobem, který by u něho mohl zapříčinit bezdůvodnost trestního stíhání. Obhajobu uplatněnou obžalovaným tedy soud neakceptoval, když této neuvěřil, neboť má za to, že je vedena snahou vyvinut se z trestního stíhání. Dle přesvědčení soudu je pak tvrzení obžalovaného resp. jeho verze celé události ryze účelové. Jeho účelem je zbavit se pak trestní odpovědnosti. Ve světle ostatních důkazů pak zůstává obhajoba obžalovaného osamocena a nemá v ničem oporu. Pokud jde o nepřímé svědecké výpovědi, a to svědků tak jedná se toliko o důkazy podpůrné, neboť samotné události tito svědci přítomni nebyli. Pokud týče se výslechu svědka policejního komisaře pak ten se ve své výpovědi vyjádřil ke způsobu vedení výslechu tehdy obviněného a poškozené, kdy ani jeden z nich pak nebyl v rozporu s trestním řádem.

Skutkový stav jak byl tento prezentován ve výrokové části tohoto rozsudku bylo zapotřebí rovněž posoudit z hlediska práva hmotného tzn. podřadit jej pod příslušnou skutkovou podstatu trestného činu obsaženého v trestním zákoníku. Obžalovaný tím, že poškozenou násilím donutil k pohlavnímu styku provedeným způsobem srovnatelným se souloží naplnil jak po objektivní tak po subjektivní stránce zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst.1 , odst.2 písm.a) tr. zákoníku. Pokud jde o pohlavní styk, resp. orální sex a okolnosti které k pohlavnímu styku vedly a s nimiž pak poškozená nesouhlasila, když poškozená obžalovanému prokazatelně svým jednáním dávala najevo, že s ním pohlavnímu styku odmítá se podrobit, pak obžalovaný vůči poškozené užil násilí k donucení poškozené k orálnímu sexu. Poškozená se snažila obžalovaného odradit od jeho počínání v podobě verbálního odmítání, když však skutečnost, že obžalovaný měl u sebe nůž, toto vzbudilo u ní strach o svou osobu a donutilo jí se tedy podvolit.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z obecných ustanovení trestního zákoníku zejména postupu při jeho ukládání a přihlédl i ke konkrétnímu stupni společenské nebezpečnosti zvláště závažného zločinu, k možnosti nápravy a k poměrům obžalovaného. Je nepochybné, že jednání obžalovaného pak dosahuje jistě intenzity žalovaného deliktu a plně pak odpovídá použité právní kvalifikaci. Je evidentní, že jednání obžalovaného pak vykazuje

vysoký stupeň společenské nebezpečnosti, když tento je dán již povahou samotného trestného činu, který patří mezi zvláště závažné zločiny, čemuž odpovídá také zákonná trestní sazba v rozpětí od dvou do deseti let trestu odnětí svobody. Trestný čin, resp. zločin znásilnění stojí v popředí ochrany naší společnosti, neboť jím bylo zaútočeno na právo každé ženy svobodně rozhodovat v otázkách sexuálního rázu, když tímto zákonným ustanovením je chráněna svoboda rozhodování v otázce intimního soužití občanů. Stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného je pak zvyšován tím, že k páčání trestného činu došlo intenzivním způsobem, když obžalovaný využil nahodilé příležitosti, ke spáchání trestné činnosti nemalou měrou přispěla i důvěra poškozené ke zcela jí neznámé osobě, avšak ani tato skutečnost neopravňovala obžalovaného, aby vůči ní jednal způsobem shora uvedeným. Zcela zřejmá je fyzická převaha obžalovaného které využil, způsob jeho jednání byl hrubý, když pro dosažení svých sexuálních záměrů použil násilí, kterým byl rozhodnut svou obět' donutit k tomu, aby trpěla jeho pohlavní záměry. Jednání obžalovaného je v naprostém rozporu s lidskou morálkou, protože se jedná jak už bylo uvedeno o vysoce společensky nebezpečný trestný čin, závažný a zavrhováníhodný (v daném případě však spáchaný trestný čin nevybočil z mezí běžného páčání trestných činů tohoto druhu a je nepochybné, že takovéto trestné činy mají ve svém konečném důsledku zpravidla za následek narušení psychického vývoje poškozených osob.) a vůči takovýmto trestným činům se musí společnost vždy účinně bránit a postihovat pak pachatele za tyto mravnostní delikty ukládáním jen důrazných trestů. Pokud jde o osobnostní profil obžalovaného pak ten v místě bydliště pro přestupek postižen nebyl. Z popisu rejstříků trestů podává se nepochybně, že byl dosud 10x soudně trestán pro různorodou trestnou činnost převážně majetkového charakteru, ale též pro trestnou činnost násilné povahy, přičemž na jeho osobu bylo působeno nejen soudním řízením, pohružkou trestem odnětí svobody, ale opakovaně i tresty odnětí svobody, které byly spojeny s jeho přímým výkonem a dostalo se mu rovněž i dobrodiní v podobě institutu podmíněného propuštění, přičemž právě stávající se trestné činnosti měl se dopustit ve zkušební době podmíněného propuštění, během kteréžto měl prokázat svou snahu po nápravě. Ani tyto skutečnosti obžalovaného neodradily od spáchání předmětného jednání pokud opětovně dostal se do konfliktu se zákonem a je zde zřejmá absence jakéhokoli výchovného dopadu předchozích soudních projednání a postihů jeho osoby. Je třeba zmínit, že naposledy byl jmenovaný odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 5.10.2011 čj. 5T 12/2011-106, který nabyt právní moci dne 10.11.2011 pro přečin krádeže podle § 205 odst.1 písm.a) tr. zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst.2 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. S ohledem na shora přednesení skutečnosti pak soud dospěl k závěru, že jako jediný v úvahu přicházející druh trestu u obžalovaného je trest odnětí svobody spojený s jeho přímým výkonem a byl mu uložen trest odnětí svobody konkrétně v trvání 3 let, přičemž trest byl ukládán jako trest souhrnný neboť předmětného jednání dopustil se obžalovaný dříve než byl vyhlášen odsuzující rozsudek Okresního soudu v Mostě ze dne 5.10.2011 čj. 5T 12/2011-106, tak aby všechny sbíhající se trestné činy tvořily jednotu, a to podle vůdčí trestní sazby § 185 odst.2 tr. zákoníku a pro výkon trestu byl zařazen do věznice s ostrahou kam podle zákona patří, neboť v jeho případě nebylo shledáno žádného důvodu pro aplikaci liberačního ustanovení § 56 odst.3 tr. zákoníku. Soud je přesvědčen o tom, že takovéto rozhodnutí soudu odpovídá všem zmíněným hlediskům trestního zákoníku.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do o s m i dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Z odvolání musí být patrné, které výroky odvolání napadá, zda o vině, trestu, náhradě škody či zabrání věci a které vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Mostě dne 31. října 2012

Mgr. Dagmar Šebková, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
D. Kastnerová

Tento rozsudek ze dne 31. 10. 2012, č.j. 3 T 140/2010-226, nabyl právní moci dnem 7. 12.2012.
Připojení doložky právní moci provedla Dagmar Kastnerová dne 21. 1. 2013.